

FESTIVALSKA

NOVINI 4

56. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

UTORAK, 21. SRPNJA 2009.

PREMIJERA FILMA U ZEMLJI ČUDESNA
GRÉGOIRE COLIN: OD GLUMCA DO REDATELJA
EKIPE CRNACA I PENELOPE O ZLOČINU I VJERNOSTI

PARTNER FESTIVALA

Com KultFurist

ARENA

CROATIA OSIGURANJE

prodaja i proizvodnja namještaja
Istradom.hr
Svaki kvadrant po mom.

VJESNIK

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barač, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Susreti hrvatskih filmskih ekipa i inozemnih filmaša s novinarima u Circolu u ponedjeljak protekli su u znaku dva žanrovski različita domaća filma *Crnaca* i *Penelope* te gosta iz Francuske koji spaja glumačku i redateljsku karijeru

Crnci iz Hrvatske, Penelopa iz Australije i lisac iz Francuske

piše: **Sandra Mardešić**

Prvi na pressicama u ponedjeljak 21. srpnja u ispunjenoj dvorani Circola bio je mladi francuski glumac, redatelj, producent i glazbenik Grégoire Colin. On je na ovogodišnjem Festivalu u dvostrukoj ulozi, kao redatelj debitant kratkog igranog filma *Lišćevo zaljevo* i kao glumac u *Ubojici* u Međunarodnom programu Europolis-Meridijani. Ovaj svestrani tridesetpetogodišnjak do sada je snimio čak 40 filmova, a glumi još od dvanaeste godine života. Objasnio je kako svoje uloge priprema pomno i pažljivo te ističe kako mu je za pripremu ubojice trebalo dosta vremena jer ju je razradio do najsitnijih detalja. Sličan pristup je imao i kao redatelj te je u *Lišćevo zaljevo* također, šuljajući se poput lisca, pažljivo izgrađivao lik. Kako u radu na kratkom filmu čovjek puno toga mora napraviti sam, odlučio je pokrenuti i vlastitu producentsku kuću, a kao redatelj planira eksperimentirati i s drugim žanrovima.

Na novinskoj konferenciji u Circolu redateljsko-scenaristički dvojac u sastavu Zvonimir Jurić i Goran Dević opisao je svoj pomalo nekonvencionalan pristup u pisanju scenarija. Kada su započinjali, 2004. godine, prvo su odabrali glumce, i to, prema riječima Zvonimira Jurića, „osmoricu najboljih muških filmskih glumaca“, Ivu Gregurevića, Krešimira Mikića, Franju Dijaka, Rakana Rushaidata, Nikšu Butijera, Emira Hadžihafzbegovića, Stjepana Petu i Sašu Anočića, pa su za njih napisali scenarija. „Kako se radi o muškoj ekipi i tema je odabrana u skladu s time. Filmski karakteri su sami određivali što će se s njima događati.“ pojasnio je Jurić. Ova

ratna drama samo se na prvi pogled tematski nastavlja na prethodnu festivalsku produkciju, jer se zapravo radi o univerzalnoj psihološkoj drami s temom krivnje koja se može događati bilo gdje u svijetu. – „Da bi nešto bilo univerzalno, mora biti lokalno, i mislim da se to dosad baš i potvrđuje na Festivalu. Počelo je s viškom pričom, pa zagrebačkom, a sad i našom...“ - istaknuo je glumac Emir Hadžihafzbegović, dodavši kako je za glumca iz BiH bio pravi „merak“ raditi s ovom „top ekipom hrvatskog glumišta“. Njegov hrvatski kolega Krešimir Mikić, pulskoj publici poznat po prošlogodišnjem *Kino Lika*, s nestrpljenjem očekuje njene reakcije jer je „prilično poštena u svom sudu“.

Australsko-hrvatski film *Penelopa* Bena Ferrisa, umjesto spriječenog redatelja, novinarima su u Circolu predstavili Irena Marković, producentica i glumci Natalie Finderle i Frano Mašković. U interpretaciji ove poznate ljubavne priče naglasak je stavljen na Penelopu i njenu usamljenost, „premda se zapravo radi o modernoj ženi koja uzima stvar u svoje ruke“ – objasnila je Natalie Finderle, podrijetlom Porečanka, koja je za potrebe snimanja filma učila hrvatski. Njenom hrvatskom Odiseju, Frani Maškoviću, kojem je ovo prvi dugometražni film, priča je i intimno poznata jer mu je otac pomorac, te je pohvalio partneričinu profesionalnost i izdržljivost pri snimanju eksterijera u hladnim zimskim uvjetima. Film je premijerno prikazan na One Take Film Festivalu 2008., i zasada u Hrvatskoj imao samo festivalsku distribuciju, a pulska će publika vidjeti ponešto izmijenjenu verziju.

Voditelji svečanog otvaranja i domaćini filmskih večeri u Areni
glumica Dora Fišter i glumac Damir Markovina

U ARENI PRED PUBLIKOM IZMEĐU NIZA PROJEKATA

Otkako su u subotu proveli publiku u Areni kroz svečanost otvaranja 54. festivala igranog filma u Puli, glumica Dora Fišter i njezin kolega Damir Markovina već su postali pravi domaćini filmskih večeri u pulskom amfiteatru u kojem se svaki dan prikazuju naslovi iz Nacionalnog natjecateljskog programa te kinohitovi iz PoPularnog programa i Popularne Pulice. Puljani i njihovi festivalski gosti imaju u ovom uigranom voditeljskom paru vrsne domaćine koji će ih pozdravljati, informirati te predstavljati ekipe hrvatskih filmova sve do završetka Festivala. Posebno će svečano biti u subotu 25. srpnja kada će u Areni biti dodijeljene Zlatne arene i ostala priznanja. S mladim glumcima razgovarali smo o filmu, Festivalu i, naravno, novim projektima.

Damir Markovina

Član Drame Hrvatskog narodnog kazališta Damir Markovina proslavio se i kazališnim izvedbama i nastupima na malom i velikom ekranu. Pulska ga je publika kao voditelja u Areni upoznala prošle godine te je mladi glumac nakon izvršnih ocjena novu priliku dobio i ovog ljeta koje mu je sve samo ne vrijeme godišnjeg odmora.

Glumit ću superjunaka s Hvara

razgovarala: Ana Miljanić

Drugu ste godinu zaredom voditelj Festivala. Je li vam nakon prošlogodišnjeg iskustva sve lakše i poznatije?

Mala količina treme uvijek postoji, no mislim da se dobro snalazim. Evo, ove godine imam i novu suvoditeljicu, kolegicu Doru Fišter i mogu reći da smo se baš našli. Mislim da bismo mogli bez problema obaviti posao na zadovoljstvo svih u Puli.

Koji su Vas filmovi posebno zainteresirali?

Recimo, zainteresirale su me *Zagrebačke priče* budući da živim u Zagrebu, a i zanima me film *Kenjac* redatelja Antonija Nuića. Naime, dok su snimali taj film sretao sam ekipu na najčudnijim lokacijama, kod benzinskih crpki, na poljima. Čini mi se zbilja jako zabavan.

Hoćemo li i vas u skorije vrijeme gledati na filmskom platnu u Areni?

Sve je moguće. Upravo radim na novom projektu Zvonimira Rumbolta. To je film koji je ekranizacija jednog stripa, naslov mu je *Lavanderman*. Priča o super junaku s Hvara koji ima moć da mirisom lavande tjera komarce i moljce. Prve klapce su već

pale, počeli smo polako, otud i novi imidž, brkovi (smijeh). Nadam se samo da me naši dječaci neće uzeti kao uzor, njihovim majkama to se sigurno ne bi svidjelo.

Sudjelovali ste u HTV-ovom šou *Ples sa zvijezdama*. Recite nam, govoreći o glumi i plesu, smatrate li da je Hrvatskoj potreban jedan dobar filmski mjuzikl kako bi se odmakli od mračnijih tema u našoj kinematografiji? Primjerice, prošle je godine i u našim i u svjetskim kinima veliki hit bio filmski mjuzikl *Mamma mia*...

Sigurna je stvar da bi to bilo nešto veoma lijepo za našu kinematografiju. Ti mjuzikli su poprilično veseli, kroz jedan zanimljiv način komentiraju društvenu i političku scenu. Takvu vrstu filma nismo imali priliku gledati češće. Ne smijemo zaboraviti ni naš film *Tko pjeva, zlo ne misli* čiji su songovi i danas dio svakodnevnog života. Dižem palčeve za tu ideju iako ne znam bih li se osobno upustio u takvu vrstu posla.

Dora Fišter

Mlada zagrebačka glumica Dora Fišter koju televizijski gledatelji prate u seriji *Odmori se, zaslužio si* ove godine uz kolegu Damira Markovinu vodi večeri u Areni. Odmor će nakon Festivala sigurno zaslužiti, a dotad pulska publika uživa u njezinim elegantnim nastupima u najvećem kinu u zemlji.

Gluma je uvijek novi izazov

razgovarala: Nicole Vojak

Kako je došlo do vaše suradnje s Festivalom?

Pozvao me umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković. Inače, prvi sam put ovdje bila prije pet godina s filmom, a prije četiri godine također sam vodila Festival. Ne poznajem Pulu najbolje, jer dođem ovdje samo kada je manifestacija, a tada i nemam baš puno vremena ništa razgledavati. Jednostavno dođem raditi. No, od onoga što sam uspjela vidjeti, mjesta gdje se održavaju domjenci i filmovi, Pula mi se veoma svidjela. Krasan grad.

S obzirom na prethodno iskustvo, znači li to da ste ove godine opušteniji i sigurniji u sebe tijekom vođenja?

Ma kakvi. No, vjerujem da će sve ispasti dobro i da neću nešto pogriješiti. Počasćena sam što imam ovu ulogu. Nisam nikad radila s kolegom

Markovinom, ali je ovo novo, sjajno iskustvo. Dobro smo usklađeni i razumijemo se.

Na pozornicu u Areni izlazite odjeveni poput filmske zvijezde. Tko je zaslužan za vaš izgled?

Zaslužne su kreacije pulskog salona Biba u kojima se uistinu sjajno osjećam. Također, u vještim sam rukama i kada je riječ o frizuri. Takve stvari treba prepustiti profesionalcima.

Dolazite iz poznate glumačke obitelji Strozzi, vaša karijera je u usponu. Ima li neka uloga koja vam je posebno prirasla srcu i kako svoj posao usklađujete s privatnim životom?

Više-manje učim uloge onako kako je to one potrebno za seriju ili predstavu. Uživim se u njih, poistovjetim se s likom, odradim to kako najbolje znam i umijem, i kada moj posao završi uglavnom zaboravim na tu ulogu. Gdje bih stigla kad bih ih sve pamtila? Isto tako, ne volim nositi posao doma. Pitate me kako usklađujem posao s privatnim životom. Mislim da to treba doći nekako spontano. Treba odvojiti te dvije stvari kao i u svakom drugom poslu. Ne vidim zašto bi gluma imala neki poseban tretman.

Na čemu trenutčno radite i koji su vam planovi za budućnost?

Radim na sebi. Želim dobro izgledati i jednako se dobro osjećati. Mislim da u tome nema ništa loše. Ako se posvetiš sebi, bit ćeš bolji prema ostalima. Nakon malo odmora, na jesen, krećem sa snimanjem četvrte sezone serije *Odmori se, zaslužio se*. To su, za sad, moj planovi.

Nacionalni natjecateljski program

Razgovori s članovima ekipe filma Crnci

Redatelj i scenaristi Zvonimir Jurić i Goran Dević

Ne možeš pobjeći od vremena u kojem živiš

Crnci su film ratne tematike, ali bez ideologije i eksplicitnog zauzimanja strana. Kako je nastao scenarij?

Zvonimir Jurić: Jedna od ideja u početku bila je da radimo film bez humora. Htjeli smo tu mučnu temu o vojsci i zločinu snimiti tako da se publika nakon odgledanog filma osjeća pomalo neugodno.

Otkud sam naslov filma i koliko su situacije u scenariju nadahnute stvarnim događajima iz recentne hrvatske povijesti?

Goran Dević: Sve da smo snimali Alicu u zemlji čudesa, nismo mogli pobjeći iz vremena u kojem živimo. Opće je poznato da kada ljudi osnivaju vojne postrojbe, hrabreći sebe nadijevaju si zvučna imena. U svim ratovima na ovim prostorima vojnici u crnim uniformama nazivali su se „crncima“, ja znam za barem dvije takve postrojbe. Odlučili smo se za taj naziv zbog njegove višeznačnosti, naslov filma može kod raznih ljudi potaknuti razne konotacije, a to mislim da je dobro.

Glumačka postava filma vrlo je impresivna, posebnu ste pažnju posvetili iznijansiranim karakterima protagonista.

Zvonimir Jurić: Ja ću biti konkretan. Goran i ja mislimo da Franjo Dijak sjajno izražava krivnju i ima nevjerovatne oči. Njemu smo dali polunijemu ulogu u kojoj smo istakli te njegove adute i mislim da on u tome briljira. Krešo Mikić sjajno igra strah, pa smo ga uputili u tom smjeru. Ivo Gregurević je nenadmašan u „padre padrone“ ulogama, Nikša Butijer odličan je u agresivnijim ulogama, Rakan Rushaidat također je poznat kao odličan glumac za iskazivanje krivnje. Budući da je cijeli film sazdan na malom broju karakternih uloga, odlučili smo da ne ekperimentiramo i da svakome damo onaj tip uloge koji mu najbolje leži.

Goran Dević: Te uloge su pisane za te glumce, oni su bili konzultirani u svim fazama izrade scenarija, i imali smo vrlo opsežne probe.

Snimateljski posao Branka Linte također plijeni pažnju.

Goran Dević: Jedna od najbitnijih stvari kod kolektivnog posla kao što je film jest da respektiraš ono što ti suradnici osjećaju. Film je sniman točno onako kako ga je čovjek iza kamere osjećao, a sjajno je da se njegov osjećaj poklopio sa Zvonimirovim i mojim razmišljanjima. Puno smo u pripremnoj fazi međusobno razgovarali, a zatim smo pustili kreativnu slobodu svim suradnicima na filmu.

Kako izgleda kreativni proces nastanka filma s dvojicom redatelja? Je li bilo nesuglasica i kako ste ih riješavali?

Zvonimir Jurić: U bilo kakvoj vezi ima nesuglasica, bila ona emocionalna, poslovna ili bilo kakva druga. U snimanju filma, te nesuglasice su katkad i poželjne. Goran i ja temeljito smo se pripremili, jer igrani film i kad je jeftin, on je prilično skup. Crnci su konkretno imali budžet od tri i pol milijuna kuna, i nismo si mogli prisušiti da ekipa od tridesetak ljudi stane jer smo mi zaglavili u nekakvim međusobnim neslaganjima. Razradili smo okvirni mehanizam da se u slučaju nesuglasica povučemo na stranu i razgovorom to riješimo. Crnci su nastali uz jednak broj sukoba koje bi imao jedan redatelj sam sa sobom, nije u tom smislu bilo većih problema.

Glumac Krešimir Mikić

Baš ne volim igrati uplašene tipove

Jeste li šutljivi ili vam se ne priča o filmu koji ste upravo napravili?

Ma neeee, jednostavno ne volim previše pričati.

A jeste li voljeli svoju ulogu u Crncima?

Pa... nije baš po mom ukusu. Baš ne volim igrati ovakve, uplašene tipove. ...

To je priča o ratu, a vi ste iz Osijeka...

Da, mislim da je dovoljno reći da sam iz Osijeka. I da sam radeći na filmu lako mogao vratiti to neko iskustvo rata u meni. Čim sam obukao uniformu, premda nisam bio u vojsci, razumio sam cijelu stvar i tu je prednost bila na mojoj strani, lakše sam ušao u lik.

Kako je bilo raditi s dva redatelja?

I to je bilo zanimljivo: snimili bi dio, napravili pauzu i povukli se na vijećanje. Iza toga bi se ponekad snimila druga verzija, kad se nisu mogli složiti. Možda je to bilo napornije za cijelu ekipu

pišu Jordanka Grubač i Matko Botić

ali meni zanimljivo. Ustvari, najteže je bilo tijekom priprema, tu smo se znali namučiti, no onda je dalje teklo glatko.

Glumac Nikša Butijer

Moja prva veća uloga

Istaknuli ste da ste u Crncima ostvarili svoju prvu veću ulogu na filmu...

Da, poslije Kina Like, i bilo mi je fantastično raditi s vrhunskim i ponajboljim hrvatskim glumcima, što mlađe što starije generacije. Poslije ovoga filma radio sam u Čovjeku ispod stola, dakle, tri filma tri uloge ne računaju li se studentske. Jest, iz Konavala sam a sad sam u Zagrebu, slobodni umjetnik...

Film je ratni a ta nas tematika još uvijek emotivno i na svaki drugi način posebno angažira i pretpostavljam vas kao glumca ili glumce i publiku u spoju.

Točno je, a ovaj je film napravljen tako da je lišen svake ideologije i svakog svrstavanja, on nastoji pokazati realitet u jednoj od ratnih priča i dokazuje da je ratnu priču moguće ispričati na takav do kraja čist način. Gledajući film mislim da smo uspjeli. Bilo je na trenutke teško raditi ali, ekipa je bila dobra i oba redatelja na snimanju su bili izuzetni ljudi.

Glumac Enver Hadžihafisbegović:

Bio sam u stvarnim ekstremnim situacijama

Igrate u hrvatskom ratnom filmu a imate i vlastito ratno iskustvo iz rata u Bosni i Hercegovini. Koliko to glumcu pomaže?

To iskustvo pomaže na svaki način i u svakom slučaju. Bio sam u zaista ekstremnim situacijama i dok se događa to jest prokletstvo, no kada nastupi mir onda je privilegija jer vladate svim situacijama i za vas više nema nepremostivih teškoća. Dijelovi filma su jako paradigmatični u odnosu na moje ratno iskustvo, naravno da to pomaže u radu.

Film s lokalnom pričom a univerzalnom porukom?

To je ogoljeli film lišen ideoloških natruha smješten u žanr psihološke drame. Njegova najveća kvaliteta je gluma mojih kolega to je kao neka aura nad cijelim filmom. A što se tiče priče... i Bergman je rekao da, da bi nešto bilo univerzalno mora biti lokalno. I kao što mi godinama bez problema čitamo Kurosawine japanske endemske zapise, ili Bergmanove skandinavske, ili latinoameričke ili španjolske Almodovarove, evo i na ovoj Puli, tako uopće ne sumnjam da će i ovaj film biti dobro prihvaćen ne samo u granicama Hrvatske nego na svim ovim prostorima.

Vidim, cijelo ste vrijeme na Puli i pratite program.

Dobro, tek su tri dana ali, premda ne volim tu sintagmu o vraćanju starog sjaja, uostalom neke se stvari i ne mogu uspoređivati, htio bih reći, zapravo odgovorno ustvrditi, da tandem direktorica Zdenka Višković-Vukić i umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković to fenomenalno rade i u dijelu natjecateljskom, i u tom fenomenalnom dijelu ostalih programa, to je za čestitku i taj tandem ne treba mijenjati.

Razgovori s članovima ekipe filma Penelopa

Producentica Irena Marković

Hrvatsko – australska avantura

Kako je jedan Australac došao u priliku snimiti film u Hrvatskoj?

Ben Ferris je sa svojim filmom sudjelovao na prvom One Take Film Festivalu 2003. godine. Godinu dana kasnije je i pobijedio na istoj smotri, a zatim je bio član žirija. U tim čestim dolascima zaljubio se u Hrvatsku i došao na ideju da upravo ovdje snimi film temeljen na motivima iz Odiseje, jer mu se činilo da će u Hrvatskoj naći ljude i lokacije koje je zamislio. Ja sam bila producentica One Take Film Festivala i zajedno smo odlučili ući u tu avanturu, koja je rezultirala Penelopom.

Kako su hrvatski glumci surađivali s australskim redateljem, je li bilo jezičnih i kulturalnih barijera?

Na snimanju je vladala prilično opuštena atmosfera, sreća je da danas svi govore engleski pa nije bilo jezične barijere. Bili smo u stisci s vremenom jer su Ferris, njegov snimatelj James Barahanos i glavna glumica Natalie Finderle imali tromjesečne vize, i cijeli posao morali smo obaviti u tom roku. Bilo je iscrpljujuće, ali u pozitivnom smislu. Glumce smo izabrali na audiciji, casting je radio Goran Kovač i točno je znao što Ben Ferris traži, pa je i to olakšalo samo snimanje.

Koliko je problematično bilo namaknuti sredstva za jedan ovakav art film?

Uvijek postoje problemi sa sredstvima. Srećom, uspjeli smo naći sponzore, ljudi su bili dobrohotni i htjeli su pomoći, jer je svima bilo zanimljivo da jedan Australac snima film u Hrvatskoj.

Zanimljivo je da je glazbu za film radio veoma cijenjeni Max Richter.

Ben je došao u kontakt s njim i sve dogovorio. Mislim da je Richterova glazba pogodila atmosferu filma i dala dodatnu dimenziju konačnom proizvodu.

Kakva je budućnost Penelope? Planirate li redovnu kino-distribuciju?

Publika u Puli može vidjeti finalnu verziju filma, jer smo na One Take Film Festivalu već prikazali verziju bez finalne dorade. Prijavljujemo se na festivale, a mislim da u Hrvatskoj postoji tek nekoliko kino dvorana u kojima bi se ovakav film mogao prikazati. Ben je u Japanu dobio nagradu Akira Kurosawa i tamo su zainteresirani za distribuciju filma na japanskom tržištu. Možda će se Penelopa tako više gledati u Japanu nego ovdje, iako ćemo se truditi prikazati je gdje god možemo.

Glumac Frano Mašković

Dio svake uloge nosite negdje u sebi

U tri dana Pule dvije uloge, obje na neki način pomalo «okrutnih» ljubavnika a partnerice koje «mučite» ovakvim ili onakvim odsustvovanjem na kraju vam priopće da su trudne...

...ha,ha,ha...očito sam u životnom periodu kada me prepoznaju kao pogodnog za uloge mladih ljubavnika i mogućih očeva, ha,ha,ha...No dobro, i u ovom poslu godine rade svoje pa tako i nose svoje uloge.

Rad na filmu nije bio baš jednostava. Bilo je smrzavanja u zagrebačkom Maksimiru, ali, pričali ste i o lijepim prizorima s mora i iz prirode uopće. A priča?

Na svakom snimanju ima i dobrih i loših trenutaka, bilo je zaista divnih prizora; dobro je to iskustvo. A priča je... Uvijek intrigantna, o ljubavi, o mužu koji je na plovodabama i ženi koja čeka. To nije samo mitska, to je i suvremena priča, ako hoćete i obiteljska, napokon, lijepo je čuti priču koja igra na ljubav, obitelj, ako hoćete brak...

Kako ste osjetili ulogu, ili obje ove u Puli, je li taj odnos prema ženama dio i vaše osobnosti?...

Mora biti da dio svake uloge čovjek nosi negdje u sebi ali, ja znam da nisam osoba poput one iz zagrebačke priče Game Over...Ali, zato sam glumac!

Glumica Natalie Finderle

Nikad nisam mislila da ću glumiti

Australka ste koja tumači glavnu ulogu u jednom hrvatskom filmu. Govorite li hrvatski jezik?

Da, iz Sydneyja sam, ali otac mi je Hrvat, a u Zagrebu sam živjela godinu i pol pa tako...

Jeste li školovana glumica?

Ma ne, ali jesam umjetnica, slikarica sam. Ben Ferris je došao u moj kafić u Sydneyju i rekao da bi radio priču o Penelopi te da sam upravo ja taj lik. Prihvatila sam i mislila sam da će mi to biti jako teško, ali nije bilo. Inače sam nervozna, nervozna me držala i na festivalskoj pressici ali onaj trenutak kada bi krenulo snimanje ja bih zaboravila da su kamere tu...

Jeste li znali priču?

Jesam, ali sam je opet čitala i proučavala da bih shvatila kontekst.

Prva uloga pa glavna? Je li bilo teško?

Eto. Nikad i nisam mislila da ću u životu glumiti niti mi je to padalo na pamet. Bilo je teško jer je bilo hladno, bila sam se jako razboljela, prehladila, Ben je predlagao da prekinemo snimanje ali ja sam se uz pomoć čajeva osposobila i nisam htjela prekidati.

I, biste li se i dalje bavili glumom?

Bih ako bi me netko pozvao. Inače, vraćam se u nedjelju kuću u Sydney, moram nešto raditi. I moj će hrvatski dečko za mnom...

Četvrti dan Nacionalnog natjecateljskog programa (utorak, 21. srpnja)

Nova Alica u zemlji čudesa

Je li u zemlju čudesa zašla samo jedna Alica? Ili svako dijete na drukčiji način prolazi kroz vlastitu zemlju čuda i – bola? Četvrti dan Nacionalnog natjecateljskog programa donosi dramu *U zemlji čudesa* čiji naslov i ime glavne junakinje uistinu evociraju čuvenu bajku britanskog književnika Lewisa Carrolla. No, umjesto u svijet iz mašte film redatelja i scenarista Dejana Šorka svoju malu junakinju vodi u realan svijet borbe, razočaranja, ali i neočekivanih prijateljstava. Film pred publiku u Areni stiže s najmlađom glavnom glumicom ovogodišnjeg Nacionalnog programa. To je dvanaestogodišnja Zagrepčanka Marija Stjepanović čiji je partner pred kamerama glumac Franjo Kuhar. U ostalim su ulogama Dora Lipovčan, Borko Perić i Goran Bogdan. Film je nastao u hrvatsko-mađarskoj koprodukciji.

U zemlji čudesa

Film počinje pričom iz susjedne Bosne i Hercegovine, a nastavlja se zapletom a zagrebačkim ulicama i periferiji. U pustoši Zapadne Hercegovine, na vojnom poligonu NATO saveza, devetogodišnja djevojčica Alica (Marija Stjepanović) sa svojim stricem Valentinom (Borko Perić) skuplja čahure i krotine granata za prodaju na crnom tržištu. Zbog osiromašenog urana na metalu, Valentin oboli i kasnije umire od raka. Alica s majkom (Dora Lipovčan) odlazi liječniku. Nalazi nisu dobri, no Alica nema zdravstveno osiguranje ni novca za liječenje. Počinje njezino putovanje *zemljom čudesa*... Rođen u Karlovcu **Dejan Šorak** diplomirao je režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Filmski je redatelj i scenarist, kazališni pisac i redatelj, radijski pisac i redatelj, romanopisac. Scenarist je i redatelj cjelovečernih igranih filmova *Mala pljačka vlaka*, *Oficir s ružom*, *Krvopijci*, *Vrijeme ratnika*, *Garcia*, *Dva igrača s klupe*. Višestruko je nagrađivan: dvije *Zlatne Arene* za scenarij, *Zlatna vrata Pule*, Godišnja nagrada *Vladimir Nazor*... Dobitnik je nagrade *Marko Marulić* za najbolji dramski tekst za *Paviljon gmizavaca*, nagrade *Marko Marulić* za najbolju režiju, Nagrade hrvatskog glumišta za najbolju režiju, Nagrade *Zlatni smijeh* za najbolji kazališni tekst, Nagrade HRT-a za najbolji radio-dramski tekst (*Oči*), nagrade *Sfera* za najbolji roman *Ja i Kalisto*. Autor je i romana *Kontrolna projekcija* te *Američko-hrvatski u boji*. Za zasluge u hrvatskoj kulturi odlikovan je ordenom *Danice hrvatske* s likom Marka Marulića. Obnašao je dužnost Umjetničkog savjetnika za cjelovečernji igrani film Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

OSOBNIA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska / Mađarska, 2009., 93 min, 35 mm; produkcijska kuća: Interfilm (u suradnji s Tivoli-Filmprodukción, Mađarska i Hrvatskom radiotelevizijom); producenti: Dénes Szekeres, Vanja Sutlić; režija: Dejan Šorak; scenarij: Dejan Šorak; uloge: Marija Stjepanović, Franjo Kuhar, Dora Lipovčan, Borko Perić, Goran Bogdan, Nataša Janjić, Rene Gjoni, Marija Škaričić; snimatelj: Vjekoslav Vrdoljak; montažer: Veljko Segarić; scenograf: Mario Ivezić; kostimografkinja: Doris Kristić; skladatelj: Mate Matišić; zvuk: Mladen Pervan, Davor Omerza; maska: Snježana Tomljenović.

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film
Zagrebačke priče – 3,77

Trenutačni poredak

Vjeruj u anđele – 4,57

Zagrebačke priče – 3,77

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu Zagrebačke priče

Jelena Bunić (20)

Jako mi se svidio film. Dobro su prikazane sve te priče, i sve je to zanimljivo uklopljeno i složeno jedno s drugim. Sviđa mi se što opisuju stvarnost, i što su uspjeli obuhvatiti najniži sloj društva bez uljepšavanja. Stvarnost onakva kakva jest.

Izabela Čelović (46)

Simpatično je to složeno. Režiseri su se zaista potrudili, a i glumci su to dobro izveli. Sve je dobro

dorađeno i vidi se angažman filmskih ekipa. Jedino što me smeta jest što su teme premračne – jad, neimaština, ... Već je to mučno gledati, znam da su takve teme lakše za razviti, ali voljela bih vidjeti nešto vedrije.

Zoran Blaženskin (43)

Ugodno me iznenadio film. Stvarno je hrvatski film napravio tri koraka unaprijed. To me veseli. Stvarnost je prikazana autentično i sve je to fenomenalno složeno. Zadovoljan sam.

Gledatelji u kinu Valli o filmu u Nacionalnom programu Blizine

Luana Loić (17)

Ne znam baš. Nisam u potpunosti shvatila. Trebala bih prespavati, pa ponovno razmisliti o filmu. Bio mi je jako zanimljiv kada je tek počeo. Zaista super ideja, samo što mi je nekako predugačak.

Ivan Kovač (25)

OK je film. Možda su malo previše razvodnili priču, ali sve u svemu odlično. Dobro je sve to smišljeno, iako, za mene pomalo klaustrofobično. Iznenadila me glumica. Izvrсна je. Nisam očekivao da će ostvariti tako dobru ulogu nakon što sam ju vidio u onim mnogobrojnim reklamama.

Maja Katančić – Žutić (28)

Glavni glumac mi se uopće ne sviđa, ali film je dobar. Sviđa mi se što se sve održava na istom mjesto. Lift, stvarno su se super toga sjetili.

